

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,80
Dada anterior: 0,83
La xifra de contagiats nous per cada positiu no ha de superar l'1

Nous contagiats
5.136
Dada anterior: 4.582
L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
560
Dada anterior: 558
Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Rull i Andreu Exconseller de Territori i Sostenibilitat

“El projecte existeix, és vigorós, però ha de tornar-se a muscular”

PASSAT • “El 3 d'octubre era el moment de fer la declaració d'independència i poder-la mantenir en uns termes de negociació amb la comunitat internacional” **JUNTS** • “Sense unitat és impossible plantejar el repte més ambiciós que pugui tenir qualsevol nació, que és guanyar la seva independència”

Jordi Alemany
TERRASSA

M' advertia que estava desentrenat per a les entrevistes després de 1.219 dies a la presó, però res més lluny de la realitat. L'exconseller de Territori ens cita a Terrassa un mes després de poder trepitjar el carrer com a indultat i, malgrat retirar-se de la primera fila, porta la política a la sang, sap i té perfectament ordenat el missatge que vol transmetre.

Com és ara el seu dia a dia? Miro d'abocar-me molt a la família i els nens. El gran torna avui [dimecres passat] de vacances i amb el petit hem passat deu dies de relació molt intensa. Els vespres els reservo per a actes públics vinculats al llibre que vaig escriure (*1 dia d'octubre i 2 poemes: quan l'esperança venç la por*) i que mai vaig poder presentar. És un exercici que em va bé per ser conscient del que vam fer i quin sentit té.

No ha perdut el temps: festa major de Terrassa, pujades a la Mola i tirar-se des d'un pont... Què li queda per fer? Les extremes ja les he fet [riu]. A la presó somnies amb molts moments, en veure el mar, en l'horitzó sense els límits dels murs o en anar a la Mola, que ho he fet amb el petit per primera

No estic disposat a assumir el dia a dia amb por, ja la vam perdre l'1 d'octubre

vegada. I el conseller Damià Calvet em va ensenyar fa dos anys unes imatges d'ell saltant des de l'embassament de la Llosa del Cavall i era com una penyora de la llibertat, de pensar si seria capaç de fer-ho quan sortís. Vam dir que no teníem por i no en vam tenir. És intentar esprémer una llibertat limitada.

Sí, amb un indult estrany. Condicionat, reversible i amb un termini de sis anys sense fer cap reiteració delictiva greu. Però ens condicionaran la llibertat ells i no nosaltres. No estic disposat a assumir el dia a dia amb por, ja la vam perdre l'1 d'octubre. Si esperaven que sortiríem amb el cap cot, temorencs i pusil·lànimes, sortim amb les conviccions més fortes que mai.

Treballarà a Mútua Terrassa? M'hi incorporo el dia 1 de setembre, a l'assessoria jurídica, coordinant l'estratègia verda i ambiental.

Aquest Estat abrupte i repressiu té poc recorregut a nivell intern i internacional

A l'exministre Ábalos li va demanar que per “desempedrar” el camí del diàleg amb Catalunya calia que l'Advocacia de l'Estat s'apartés de la causa del Tribunal de Comptes (TCu). Sembla que va en direcció contrària quan el TCu li demana que es pronuncii. Serà la prova del cotó de quin és el nivell de compromís que té el govern espanyol en la defensa de l'estat de dret. La tirallonga d'irregularitats del TCu és altíssima. S'ha constituït com un element de venjança. L'indult diu que ara deixarem de patir i que ja n'hi ha prou, però no n'hi ha prou, s'ha de poder desplegar el nostre projecte polític legítim en el marc d'una democràcia avançada on les coses es resolen votant i buscant sortides, i no des de la repressió.

Ho vincula al fet que el dia 2 hi ha la comissió bilateral i la taula de diàleg?

És el que et deia de si creuen de veritat que existeix l'estat de dret o no. Hem descobert, darrere del mur, que la debilitat de l'Estat espanyol és extraordinària, tan intensa que s'expressa defugint la possibilitat de sotmetre el seu projecte col·lectiu a un referèndum com fan els països avançats perquè creuen que el poden guanyar democràticament. El que fan el Regne Unit o el Canadà. Els forts pacten; els dèbils imposen. La debilitat estructural del Regne d'Espanya l'aboca a desmantellar i desballestar el seu sistema de drets fonamentals per combatre allò que representem. I s'expressa en les resolucions del Tribunal Suprem (TS), el Tribunal Constitucional (TC), el TCu o la guerra bruta. Aquesta feblesa, quan va més enllà de la frontera de l'Estat espanyol, no resisteix ni un segon. Quan compareix a Europa amb l'actitud d'haver de suspendre la democràcia per poder defensar la integritat territorial de l'Estat, no té recorregut, té un límit. Ha passat amb les resolucions de la justícia belga, de l'alemanya, del tribunal general de la Unió Europea i el dictamen de l'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa, equiparant la democràcia amb la turca. Sabíem la seva feblesa, però no amb aquesta intensitat, i per això soc optimista de cara al futur. Aquest Estat abrupte i repressiu té poc recorregut a nivell intern i internacional.

Ens acostem a aquest límit? Crec que sí. Tinc molta confiança que en dos anys el Tribunal d'Estrasburg acabarà avalant la nostra posició en el sentit que no vam tenir un judici just. I no és menor, perquè ells mateixos el van qualificar com a “juicio histórico”, en paraules del jutge Marchena. Sánchez ens obre les portes de la presó amb els indults, anticipant-se al que dirà Estrasburg. El seu dilema és creure si el problema català s'ha d'afrontar democràticament o per vies excepcionals. El TS, en l'escrit de l'indult, diu que les manifestacions van ser antidemocràtiques, i això és d'una gravetat extraordinària. Podem manifestar-nos per decisions del poder executiu, del legislatiu, però mai contra decisions del poder judicial, i si són massa massives acaben sent sedició. Romandre indiferent davant d'això és avalar un plantejament severament antidemocràtic. I fins ara això anava contra els independentistes, però servirà per a qualsevol que gosi dis-

L'APUNT

La demanda interna és vital

M. Sardà

L'economia es recupera però molt lentament, massa en determinats sectors, com per exemple l'hoteler i el del comerç. Es reivindiquen, molt legítimament, ajuts per part de les administracions públiques, que costen d'arribar i són minsos, i no per a tothom. Però la clau de volta de la recuperació econòmica és la demanda interna, i aquesta trigarà temps a recuperar-se. Mal-

grat els indicadors d'estalvi de les famílies, alt en comparació amb altres anys, no es tenen en compte l'ocupació que s'ha perdut o està en *stand by* ni la incertesa que provoca la inestabilitat econòmica a l'hora d'ariscar-se a gastar més del que es té o part dels estalvis. La precarietat laboral jugarà un paper important en la reactivació. Es té en compte?

Josep Rull al parc de Vallparadís, amb els edificis de Mútua Terrassa al fons, on s'incorporarà a treballar ■ ORIOL DURAN

La independència no es guanyarà a les institucions, sinó amb la mobilització de la gent

pre ha estat al costat del diàleg, però sempre que sigui seriós i no estètic i amb gesticulacions.

S'esgotaran els dos anys de marge de la taula pactats?

L'important és tenir clar, juntament amb ERC, quin límit ens posem, no el dels dos anys, sinó l'operatiu. En el moment que es reuneixi podrem acreditar, en un segona trobada o en una tercera, si té recorregut. Tant de bo en tingués. Honestament, si no en té, hem de canviar de plana i obrir altres escenaris.

Quins serien?

Això s'ha de consensuar. Com a ex-pres polític puc ajudar a dibuixar la cartografia que hem vist darrere el mur. Fins a l'octubre del 2017, era inhòspit, i per això vaig defensar la declaració d'independència, malgrat que podia tenir un recorregut limitat. Ha valgut la pena per saber quin camins són viables i quins són impracticables. Podem lliurar la cartografia als que estan al capdavant d'aquest

Les imatges de trencament, ruptura i baralles permanents han sigut esgotadores

projecte en aquests moments, que han de ser capaços de convertir-la en un nou full de ruta.

Per què ha valgut la pena?

Per la potència de l'1-O, que és mandat democràtic i un patrimoni immaterial; perquè sabem que hi ha darrere els murs, i, tercer, perquè no ens vam rendir ni a l'hora de fer la declaració d'independència, i després de sortir de la presó mantenim les nostres conviccions. I el poble de Catalunya ha mantingut en les eleccions el percentatge d'escons i vots. Això ens ha permès mantenir la gent jove amarrada en aquest projecte.

En la seva rebuda a Terrassa va dir: "Ho tornarem a fer, aquest cop ho farem millor i guanyarem la independència." Com es fa això?

Es tracta de fer-ho per guanyar entenent tots els vectors. Sempre he pensat que vam perdre l'oportunitat del 3 d'octubre. És

Continua a la plana següent

crepar.

M'imagino que és dels escèptics respecte a la taula de diàleg i la comissió bilateral.

La comissió és un element autonòmic que ha de desbloquejar determinats temes, i la taula no

hauria de ser de diàleg, sinó de negociació amb totes les conseqüències. En soc escèptic perquè d'entrada ja han posat límits dient que mai es parlarà d'amnistia, que el president Puigdemont ha de ser jutjat en termes similars als nostres i

que no hi pot haver l'exercici d'autodeterminació ni referèndum. Ens diuen que podem ser independentistes però mai assolir la independència. Manllevo el que va dir Jordi Turull: "Pot ser un element anestesiànt." L'independentisme sem-

100% SUV. 100% elèctric

ID.4

100% Volkswagen

Volkswagen ID.4 100% elèctric. Consum combinat (kWh/100 km) WLTP: de 16,8 a 18,3. Emissions CO₂ (g/km) WLTP: 0. Des de 341 km fins a 521 km d'autonomia elèctrica segons el cicle WLTP. Model visualitzat ID.4 1st Max. Consum combinat (kWh/100 km) WLTP de 18,3. Emissions CO₂ (g/km): 0. Autonomia elèctrica de fins a 501 km segons el cicle WLTP. Els valors reals d'autonomia WLTP poden variar en funció de l'equipament, l'estil de conducció i les condicions reals de conducció. Per a altres versions o equipaments, consulta el teu concessionari Volkswagen. **Fins a 7.000€ de subvenció pla MOVES III condicionats al desballestament per part del client d'un vehicle usat de la seva propietat amb una antiguitat mínima de 7 anys.

Autopodium

Girona, Figueres,
Sant Feliu de Guixols,
Mont-Ras, Olot,
Lloret de Mar

www.autopodiumvw.com

Fins a 7.000 € del pla d'ajudes del Govern**

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Rull i Andreu Exconseller de Territori i Sostenibilitat

Ve de la plana anterior

quan vam trencar les costures del moviment sobiranista i independentista clàssic. Hi havia un Estat espanyol noquejat i era el moment de fer la declaració d'independència i poder-la mantenir en uns termes de negociació amb la comunitat internacional per aconseguir el reconeixement. El dia que assolim la independència m'imagino molt que serà com aquell dia i el nivell de mobilització, amb unes institucions ben arreglades, però la independència no es guanyarà a les institucions, sinó amb la mobilització de la gent.

I què va fallar?

N'hauríem de parlar molt a fons, però per exemple pensar que disposaríem de més temps, que hi hauria més recorregut. Vam escoltar elements que ens venien de la comunitat internacional, com The Elders amb Kofi Annan al capdavant, que ens plantejaven un recorregut en el temps que donés més oxigen per prendre altres decisions. A banda de creure'ns que al davant tindríem un Estat amb voluntat de..., i vam veure que no té cap mena de voluntat ni d'acatar plantejaments o suggeriments de la comunitat internacional, ni d'entrar en un viarany democràtic per resoldre aquella situació. Són elements que hem valorat i reflexionat. El president Puigdemont explica al seu llibre els moments d'errades de percepció i com els podem corregir.

Feia més de tres anys i mig que no es veien amb el president Puigdemont i van anar a Waterloo. No van voler que transcendís gaire de què van parlar, però em pot dir si ho van fer més del passat, del present o del futur?

Va ser molt emocionant i intensa. Ens vam expressar més en termes emotius i d'intangibles. Estem fermes, estem forts i ho tornarem a provar. Ens vam reconèixer i vam acreditar la nostra intenció, mútua i compartida, per continuar aquest projecte i poder-lo culminar. Essent molt conscients de la dificultat que té. Vaig quedar impactat perquè el president i el seu equip no han deixat de pensar quins són els itineraris als quals abans feia referència des d'una visió molt reforçada a l'exili de contactes internacionals. No s'ha perdut el temps valorant quina ha de ser la via, quins itineraris i com s'ha de plantejar.

Han pensat en fer una trobada tots els membres del govern del 2017 per fer una reflexió

Josep Rull a la passarel·la per a vianants que creua el parc de Vallparadís de Terrassa per unir el Castell Cartoixa, el Museu Tèxtil i el conjunt monumental de la Seu d'Ègara ■ ORIOL DURAN

conjunta, si hi ha retrets poderosos exposar, compartir encerts i errors i posar en comú conclusions?

N'hem estat parlant. Hi ha hagut trobades virtuals en què se n'ha parlat, però evidentment això no sobraria de cap de les maneres. No veuria gens malament poder-la fer.

A la presó deia que era difícil copsar el pols del carrer, però ara que ja el trepitja, què li arriba?

Que allò que hem defensat roman més viu que mai, molt vigorós. I he detectat un nivell d'afecte i solidaritat, en el sentit ampli i transversal, de gent propera i no tant. Hi torna a haver un clam per la unitat. Des de la unitat tot és possible i vam fer l'1-O. Sense unitat és impossible plantejar-se el repte més

ambiciós que pugui tenir qual-sevol nació, que és guanyar la seva independència. La gent ens ho deia a les cartes, primer com a element de fortalesa, després de decepció pel trencament, i ara com un imperatiu, com una necessitat innegociable. La unitat continua sent l'element estratègic més valuós de tots i hem de veure com es concreta.

I com interpreta que cada vegada costi més recollir diners a la Caixa de Solidaritat?

Aquests últims tres anys les imatges de trencament, ruptura i baralles permanents han sigut esgotadores. El projecte existeix, és vigorós, però ha de tornar-se a muscular, després de tres anys complicats que han deixat seqüeles en la capacitat d'organització de la gent. Ho

vam veure en la participació en les últimes eleccions, on més de 700.000 persones que ho van fer l'1-O no van anar a votar. Hi havia Covid, sí, però quan la imatge que trasllem és de recels i disputes permanents, això té una conseqüència, la desmobilització. Hi ha els elements racionals del que volem fer, però també hi ha els intangibles com l'esperança, la determinació, la fermesa, les conviccions i la dignitat, que són molt poderosos per anar endavant. És poc sofisticat, però la força d'aquests intangibles és determinant. Vaig repetint allà on vaig que l'esperança és més poderosa que la por. I l'1-O molta gent va perdre la por. Quan parlava de la cartografia em referia que això és el més valuós que tenim. Per fer l'1-O tot estava arreglat i, honestament, vam anar junts

No estic disposat que un tribunal espanyol em digui si puc fer política o no

S'ha de veure si el capital humà tan potent del PDeCAT pot anar transitant [...] cap a JxCat

l'ANC, Òmnium, l'AMI i els partits del govern.

Jordi Turull o Jordi Sánchez tenen càrrec a JxCat, vostè no. És decisió seva?

És un tema personal i familiar meu. Una dedicació política molt intensa en l'organització del partit em prendria hores de dedicació als fills, i ja n'he perdut massa. Això vol dir que deixaré de fer política? No, mai se'n deixa de fer, i no estic disposat que un tribunal espanyol em digui si puc fer-ne o no. Faré xerrades i em definiré públicament, però vull estar en una posició de militant de base.

Dolgut per com es va produir el trencament amb el PDeCAT?

Dolgut no, estic trist i no ho he passat gens bé. Per mi ha sigut molt complicat perquè hi tinc molt bons amics. Vaig ser secretari d'organització de Convergència i vaig ajudar molts caps de llista a ser-ho en l'àmbit municipal. I no assolir l'acord va tenir conseqüències electorals.

És insalvable?

Junts té 32 diputats i el PDeCAT cap, i s'ha de veure si el seu capital humà tan potent pot anar transitant, amb llibertat i respecte escrupolós com vaig fer jo, cap a JxCat. No m'imagino cap acord formal. Perquè l'independentisme pugui ser operatiu cal instruments d'expressió molt majoritaris i JxCat ho representa. Junts s'assembla a l'1-O amb una gran diversitat de gent i procedència. ■

@ Podeu llegir l'entrevista completa a www.elpuntavui.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La petjada de Borràs

PAS • La presidenta dedica temps a conèixer la cambra i substitueix el secretari general per a propers canvis **MÉS** • Vol obrir la institució i enfortir la relació dels diputats amb l'exterior amb jornades temàtiques **REpte** • Les dietes dels diputats i els triennis dels funcionaris, a estudi

Emma Ansola
BARCELONA

És la primera presidenta amb una carrera política encara per explorar i explotar. A la candidata de Junts Laura Borràs, li va pertocar el càrrec de presidir la segona institució catalana, el Parlament, i ella l'enarborava advertint que no hi arriba ni per descansar ni per retirar-se amb brillantor com era més habitual en legislatures passades; una pràctica, però, que ja va trencar l'anterior president Roger Torrent, ara conseller de Treball.

L'arribada de Borràs al Parlament ja ha fet variar algunes dinàmiques instaurades i encara espera sacsejar-ne algunes més. De la mateixa manera que va fer colzes per aprendre's cada article del reglament, i així etziba els diputats a fer-ho, també ha destinat força temps a conèixer l'interior de la cambra catalana. Una de les primeres decisions va ser reunir-se amb tots els caps d'àrea per conèixer el funcionament i les tasques. A això, s'hi va afegir el canvi dels principals càrrecs de la cambra, el secretari general i el lletrat major, amb la mirada posada no pas en les jubilacions, com havia passat fins ara, sinó en els canvis que la nova presidenta vol introduir-hi, alguns dels quals s'albiren complexos i controvertits, com és l'adaptació de les dietes que ara cobren els diputats, que ja s'haurien d'haver modificat el 2017, i l'estudi dels triennis dels treballadors d'ens estatutaris després de la polèmica encetada per l'Oficina Antifrau, que criticava que el Parlament i la Sindicatura de Comptes doblesin, tot i ser legal, la retribució dels funcionaris amb el pagament de l'antiguitat.

Política, pràctiques de bon govern i transparència són els pilars sobre els quals la presidenta vol construir la seva activitat al capdavant del Parlament i retre'n comptes, assegurant fonts parlamentàries. I sobretot fer feina útil. Vol evitar que les seves reunions amb delegats i dirigents d'altres països quedin en un calaix de sastre i que les demandes que li fan arribar enti-

La presidenta del Parlament, Laura Borràs, entrant al despatx d'audiències ■ ACN

45
audiències ha celebrat la presidenta des que va ser nomenada a mitjan març i fins al juny.

12
iniciatives han estat proposades a la presidenta, com per exemple celebrar el dia de la vulnerabilitat l'1 d'octubre i convertir el 29 de novembre en el Dia de l'Empresariat.

tats i associacions transitin en un cul-de-sac. Un dels primers senyals de canvi es va produir fa dues setmanes quan es va reunir amb cada un dels presidents dels grups parlamentaris per comunicar-los les reclamacions que li havien fet arribar les organitzacions per tal que siguin els grups, els únics que tenen competències per fer-ho, els qui ho traslladin a l'hemicicle de la cambra per al seu impuls en l'executiu si ho consideren oportú. Vol un Parlament que escolti, actuï i sobretot solucioni problemes. Per això, a més de donar curs a les peticions d'audiència que arriben a la cambra, també n'ha provocat d'altres com totes les relacionades amb la pandèmia i la cultura amb trobades amb tots els rectors de les universitats. Expliquen les seves persones

més pròximes que la presidenta es guia per una màxima apresa d'un metge, el seu pare: "La solució del pacient, sovint te la dona el mateix pacient." Aquesta tasca tindrà continuïtat amb la voluntat de Borràs "d'obrir" el Parlament a través de jornades externes que permetin establir lligams més directes entre diputats i diferents membres de sectors de la societat, ja siguin empresarials, ambientals, sanitaris, del tercer sector i/o amb risc de vulnerabilitat.

Tampoc oblidat el missatge polític, la situació política de Catalunya i la relació amb l'Estat espanyol, i així ho comunica i transmet després de cada audiència, un fet que contrasta amb el silenci i la prudència amb què han actuat la majoria de presidents del Parlament. La cam-

panya per l'amnistia i l'autodeterminació així com els indults a ex-membres del govern anterior formen part del contingut de les seves converses i ha estat altaveu de la seva negativa a participar en actes de la Guàrdia Civil en resposta a l'actuació d'aquest cos militar durant l'1-O i així els ho ha fet saber en comunicats oficials amb què declinava l'assistència als actes. Asseguren que la seva comunicació amb el president a l'exili, Carles Puigdemont, és gairebé diària i que manté una relació d'amistat amb l'expresident Quim Torra i fluida i cordial amb l'actual president, Pere Aragonès.

Un dels temes que serà més complicat d'abordar serà l'actualització de les dietes. La mesa va acordar el 2017 reduir un 7% la indemnització per despeses de viatges i desplaçaments per cada exercici corresponent al 2017, 2018 i 2019, fins arribar a un total del 21%. Es tracta d'uns complements que els diputats perceben per afrontar les despeses de trasllat fins al Parlament i el seu import varia segons la distància entre el lloc de residència del diputat i la cambra catalana. Tanmateix, la situació continua igual malgrat haver-se aprovat aquesta reducció fa quatre anys. L'objectiu ara és posar fi a aquesta anomalia que torna a estar en la mesa del Parlament per estudiar-ho i trobar la millor fórmula per aplicar-ho. De la mateixa ma-

La presidenta vol fugir de la brillantor del càrrec i fer de la cambra una eina útil per a tots

nera, la presidència del Parlament també té un ull posat en l'estudi i avaluació dels triennis que cobren els treballadors públics de la institució després que l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC) alertés d'un desequilibri pel que fa a l'aplicació dels triennis que s'apliquen d'acord amb l'Estatut del Règim i el Govern Interiors (ERGI) i que comporta que els funcionaris del Parlament i també de la Sindicatura de Comptes doblin les retribucions amb el pagament de l'antiguitat, un fet que no succeeix en el cas dels funcionaris de la Generalitat, sotmesos a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. L'OAC va rebutjar, malgrat ser un ens estatutari, aplicar l'ERGI perquè li suposava augmentar la despesa del personal gairebé un 50%, per la qual cosa va optar per modificar el reglament i no comptar com a triennis els anys treballats en altres administracions, com sí que s'aplica en altres organismes estatutaris. De moment, la cambra catalana està estudiant i revisant la situació dels serveis interns del Parlament.

Un Parlament del segle XXI, que a més de la política i la transparència també inclogui la millora de les infraestructures i les connexions per internet, és l'objectiu d'una presidenta amb molts reptes, fins i tot el de seure davant de la justícia. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Jordi Turull

Conseller de la Presidència l'1 d'octubre del 2017

Sacsegem l'arbre

Dissabte de la setmana passada vaig posar punt final a la Travessa per la Llibertat, que em va portar caminant des de Portbou fins a Arnes en quinze etapes. Ha estat una experiència única i llargament somiada. Les nits a Estremera, a Soto del Real i també a Lledoners, especialment dures per molts motius, em van servir per imaginar una ruta d'agraïment a totes les persones que d'una o altra manera ens feien arribar el seu escalf i el seu compromís amb el país. He estat conscient des de bon començament que em seria impossible visitar tots els racons de Catalunya per poder donar les gràcies a tothom, però una llarga caminada pel país m'ha servit per, com a mínim, poder abraçar una part de tots aquells que em van fer més lleugeres les llargues hores a la presó. Mai ningú serà conscient del tot de com ens ha ajudat tot l'afecte que hem rebut durant aquests anys.

Aquests quinze dies de caminada per diversos punts del país m'han retrobat amb el país i la seva gent, m'han recordat que som molts, que som bons i que l'empenta col·lectiva d'aquell pri-

mer d'octubre continua viva. Tot i la presó, vaig prendre l'opció de seguir compromès activament en el marc d'una formació política. Avui estic més convençut que mai d'haver-ho fet. Tots els instruments polítics o civils de què disposem o que puguem engendrar en el futur per fer el camí de la independència són necessaris. Ara bé, replicar el vell model d'un espai ideològic fracturat per les

El vell model d'un espai fracturat per les batalles pròpies de la política ens abocarà al fracàs

batalles pròpies de la política del dia a dia només ens abocarà al fracàs més absolut. I això també ho he copsat de manera nítida al llarg d'aquests quinze dies. Personalment, estic carregat d'esperança i compromís. Ni jo ni cap dels meus companys i companyes de presó, exiliats o represaliats hem fet un sol pas enrere en les nostres conviccions. No hem demanat perdó. No hem fet ni una sola renúncia en el nostre objectiu d'acompanyar el país

cap a un escenari de plena llibertat.

Estic segur que em disculparà la persona que, mentre caminàvem, em va adreçar aquesta sentència, perquè no recordo el seu nom: "Cal tornar a sacsejar l'arbre", em va dir. I és que per tornar-ho a fer, cal que hi tornem a ser. I perquè hi tornem a ser i perquè en tornem a ser molts, tots i cadascun de nosaltres cal que sacsegem la part de l'arbre que ens toca, que persuadim entorns i que recordem als nostres representants que cal que siguin el vehicle i el motor, mai el fre de mà d'aquest clam per la llibertat i la independència. Per això em sento encara més agraït i més esperançat després d'aquests quinze dies de travessa, i alhora fort i necessitat, per tornar-nos a demanar unitat i autoexigència.

La unitat és un clam. No la uniformitat, però sí anar a l'una. Tots els centenars de persones que em van acompanyar durant aquests dies de travessa només tenien una cosa en comú: van votar l'1 d'octubre. Vaig caminar amb persones de tota mena i condició, que ens vam retrobar sota la mateixa idea de llibertat per a nosaltres, per als nostres

Jordi Turull, durant una de les quinze etapes de la seva Travessa per la Llibertat ■ QUIM PUIG

fills i filles, per als exiliats i per als milers de represaliats que continuen patint l'obsessió persecutòria dels justiciers espanyols. Vam recuperar plegats durant uns dies les millors sensacions d'imbatibilitat col·lectiva.

L'autoexigència és una actitud i una obligació de caràcter individual. No estar pendent bàsicament del que fa el del costat, sinó ser el màxim d'exigent en allò

que, sigui poc o molt, depèn d'un mateix en aquest tornar a sacsejar l'arbre, per estar a punt i en les millors condicions per culminar el que vam començar aquell 1 d'octubre.

Recosim voluntats, aparquem retrets i tornem-nos a agafar de la mà. Festivament, honestament, solidàriament. Tots a l'una, de cara i amb pas ferm mirant endavant, serem imbatibles. ■

Deu anys de 'lobby' independentista

JUNTS • La Comissió Internacional de Ciutadans Europeus (ICEC), que agrupa a Brussel·les diversos moviments sobiranistes del continent, renova el compromís per l'autodeterminació en el desè aniversari **RETORN** • Reimpulsarà activitats al setembre

Òscar Palau
BARCELONA

La International Commission of European Citizens (Comissió Internacional de Ciutadans Europeus, ICEC) fa deu anys. Aquesta ONG internacional, impulsada des de Catalunya per donar continuïtat al moviment de les consultes populars nascut el 2009, ho celebra aquests dies amb l'estrena d'un renovat web, la publicació de vídeos diversos i la promulgació d'un manifest en què referma el compromís amb l'exercici de l'autodeterminació dels pobles d'Europa, i fa una crida a continuar "inundant els carrers" i "omplint les urnes" amb vots independentis-

tes. Això sí, va més enllà i, en clara al·lusió al que va succeir després de l'1 d'octubre, advoca també per "examinar la realitat política de cada país" i donar impuls "només a aquells polítics disposats a obeir la democràcia" i, per tant, a complir el mandat d'independència expressat pel seu poble, "més enllà de qualsevol amenaça externa".

L'entitat, que vol actuar com a lobby comú davant la ciutadania i les institucions europees, agrupa moviments de base de Catalunya, Euskal Herria, Escòcia, Flandes, el Tirol del Sud i el Vèneto, i té una seu a Brussel·les que organitza una conferència anual al Parlament Europeu. En aquest temps, de fet, ha impulsat i participat en múlti-

Membres de la ICEC, en una visita al Parlament durant la campanya de recollida europea de signatures per a l'autodeterminació, el 2013 ■ ICEC

ples activitats per difondre el clam, com ara una manifestació conjunta el març del 2014 o una recollida de 700.000 signatures el 2013 per a la lliure determinació dels pobles. També ha creat una xarxa d'observadors internacionals que va actuar en la consulta del 9-N o el referèndum de l'1-O. Una de les seves impulsores, Anna Arqué, admet que amb la pandèmia han "notat l'apagada", però assenyala que al setembre volen reprendre les trobades presencials per continuar treballant, "potser ara amb una altra intensitat, perspectives i ampliació de mires", assegura. "Ens toca fer anàlisi de l'acompanyament que s'ha fet, i crear ponts reals, no simbòlics", conclou. ■